

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
Agenția Națională de
Administrare Fiscală

Direcția Generală de Soluționare a
Contestațiilor

Agencia Națională de Administrare Fiscală

Str. Apolodor nr.17
Sector 5 , București, CP 050741
Tel : +021 319 97 54
Fax : +021 336.85.48
Email:Contestatii.ANAF@mfinante.ro

DECIZIA nr. 144 din 2014
privind soluționarea contestației depusă de
S.C. .X. S.A.

înregistrată la Direcția generală de soluționare a contestațiilor
din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală
sub nr. 920587/18.04.2014

Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost sesizată de Direcția Generală .X. prin adresa nr. .X./2014 înregistrată la Direcția generală de soluționare a contestațiilor sub nr. 920587/18.04.2014 asupra contestației formulată de **S.C. .X. S.A.**, cu sediul în .X., Bd. .X. nr. .X., Bl. .X., Sector .X., CUI .X..

S.C. .X. S.A. (denumită în continuare .X.) contestă Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. .X./2013 emisă de Direcția Generală .X. pentru suma totală de **.X. lei**, reprezentând accesorii aferente impozitului pe profit.

În raport de data comunicării Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. .X., respectiv **.X./2013**, potrivit confirmării de primire anexată în copie la dosarul cauzei, contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art. 207 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, fiind înregistrată la Direcția Generală .X. în data de **.X./2014**, așa cum rezultă din ștampila registraturii DG .X. aplicată pe contestația, aflată în original la dosarul cauzei.

Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală constatând că sunt îndeplinite dispozițiile art. 205, art. 206, art. 207 alin. (1) și art. 209 alin. (1) lit. c) din O.G. nr.

92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, la data depunerii contestației, contribuabilul figura la poziția nr. .X. din Anexa nr..X. „Lista marilor contribuabili care sunt administrați de DGAMC începând cu data de 1 ianuarie 2014” la OPANAF nr. 3581/2013 privind organizarea activității .X., este legal investită să se pronunțe asupra contestației formulată de **S.C. .X. S.A. (denumită în continuare .X.)**.

I. Prin contestația formulată, societatea solicită desființarea Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. .X./2013 emisă de Direcția .X., prin care s-au calculat accesorii aferente impozitului pe profit datorat de persoane juridice străine în cuantum de **.X. lei**, acestea fiind calculate, în opinia **.X.**, în mod eronat și fără a se ține cont de situația de fapt.

.X. susține că a plătit lunar, în cursul anilor 2010 și 2011, chirie societății .X. rezidentă în .X., în baza unui contract prin care furnizorul a pus la dispoziție un spațiu în care funcționa un sediu al băncii. Întrucât furnizorul este o societate nerezidentă care obține venituri din România, **.X.** a procedat la reținerea la sursă a impozitului de 16% la fiecare plată către societatea nerezidentă.

Acest impozit a fost declarat în Declarația 100 la poziția “.X.” și plătit lunar până pe 25 a lunii următoare plății venitului în contul unic. De asemenea, în această poziție **.X.** a declarat și impozitul pe dobânda nerezidenți – persoane juridice, impozit care este corect încadrat pe această linie.

La data de .X./2011, **.X.** a depus la ANAF – DG **.X.** cererea pentru eliberarea certificatului privind atestarea impozitului plătit în România de persoane juridice străine aferent anului 2010, la solicitarea furnizorului **.X.**, în cererea respectivă veniturile obținute de **.X.** fiind trecute la rubrica a) „Veniturile obținute din România” ca și „Venituri din chirii”.

La data de .X./2011, **.X.** a primit Informarea nr. **.X.** de la Ministerul Finanțelor Publice prin care era menționat că veniturile obținute de persoanele juridice din **.X.** din închirierea unor bunuri imobile nu pot fi încadrate în categoria altor venituri sau a redevențelor, ci reprezintă „venituri din proprietăți imobiliare”. De asemenea, în această adresă era specificat faptul că impozitul datorat pentru veniturile din chirie obținute de **.X.**, în baza art. 30, alin. (1) din Codul fiscal, trebuia privit ca impozit pe profit datorat de persoane juridice străine.

În urma acestei informări, **.X.** a considerat că impozitul pe profit datorat de nerezidenți din proprietăți imobiliare situate în România trebuie declarat și

plătit de bancă în calitate de beneficiar, conform prevederilor art. 30, alin. (4) din Codul fiscal și astfel, .X. a procedat la întocmirea declarațiilor rectificative .X., pe care le-a depus la data de .X./2011 împreună cu copii după declarațiile 100 inițiale și copii după ordinele de plată care atestă plățile.

La data de .X./2012, .X. a depus la ANAF – DG.X. Cererea nr. .X., pentru eliberarea certificatului privind atestarea impozitului plătit în România de persoane juridice străine aferent anului 2011, la solicitarea furnizorului .X..

În data de .X./2012, .X. a primit de la ANAF – DG.X. o adresă prin care se preciza că nu poate da curs favorabil Cererii nr. .X./2012 întrucât impozitul pe profit figura ca obligație fiscală neachitată.

La data de .X./2013, .X. a depus la ANAF – DG .X. Cererea nr. .X. pentru redistribuirea plăților efectuate în urma corecțiilor declarațiilor.

În data de 12.04.2013, .X. a primit de la ANAF – DG .X. Adresa nr. .X./2013, prin care se solicita categoria de nerezidenți declarată inițial în anii 2010-2011 și diminuată ulterior prin declarațiile 710 rectificative. .X. a răspuns acestei solicitări prin Adresa nr. .X./2013.

.X. susține că deși a solicitat redistribuirea plăților în vederea acoperirii obligațiilor corectate (de la data la care aceste obligații deveneau exigibile), organul fiscal a procedat la compensarea obligațiilor reprezentând impozit pe profit persoane juridice străine cu creanțele reprezentând impozit pe venitul persoanelor juridice nerezidente (cu data la care au fost depuse declarațiile rectificative și nu cu data la care obligațiile deveneau exigibile) – prin Decizia de compensare nr. .X./2013, primită de .X. pe data de .X./2013.

.X. a prezentat situația cu impozitul aferent furnizorului .X., impozit care a fost declarat și plătit ca impozit pe veniturile nerezidenților declarat la poziția “140 – Impozit pe veniturile obținute din România de nerezidenți – Persoane juridice” și care ar fi trebuit încadrat la poziția “105 - Impozit pe profit datorat de persoane juridice străine” și pentru care au fost depuse declarații rectificative, astfel:

- martie 2010 – Decl. rectific. nr. .X./2011 – .X. lei;
- iunie 2010 – Decl. rectific. nr. .X./2011 – .X. lei;
- septembrie 2010 – Decl. rectific. nr. .X./2011 – .X. lei;
- decembrie 2010 – Decl. rectific. nr. .X./2011 – .X. lei;
- martie 2011 – Decl. rectific. nr. .X./2011 – .X. lei;
- iunie 2011 – Decl. rectific. nr. .X./2011 – .X. lei;
- septembrie 2011 – Decl. rectific. nr. .X./2011 – .X. lei.

.X. solicită ca, întrucât în urma depunerii declarațiilor rectificative s-ar înțelege că aceasta are datorii neplătite la termen pentru poziția “105 -

Impozit pe profit datorat de persoane juridice străine” și întrucât plățile au fost efectuate în termen, acestea să fie transferate de la poziția “140 – Impozit pe veniturile obținute din România de nerezidenți – Persoane juridice” la poziția “105 - Impozit pe profit datorat de persoane juridice străine”, cu data la care fiecare obligație rectificată prin declarațiile rectificative era exigibilă, dată la care, în conformitate cu art. 114, alin. (3) din Codul de procedură Fiscală obligația se considera stinsă.

.X. susține că, respectivele corecții aduse declarațiilor depuse au vizat doar natura obligației fiscale declarate și nu ar trebui să determine obligații suplimentare de plată și consideră că aceste corecții de la o obligație fiscală la alta, urmate de redistribuirea corespunzătoare a plăților, nu ar trebui să genereze datorii accesorii (dobânzi și penalități de întârziere), întrucât, în fond, toate aceste datorii au fost plătite în termenul legal.

În concluzie, .X. solicită admiterea contestației astfel cum a fost formulată și desființarea Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. .X./2013 emisă de Direcția Generală .X..

II. Prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. .X./2013 emisă de Direcția Generală .X., organele fiscale au calculat în sarcina contestatarei, în temeiul prevederilor art. 88 lit. c) și art. 119 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, accesorii aferente impozitului pe profit datorat de persoane juridice străine în cuantum de **.X. lei**.

Documentele prin care a fost individualizată obligația principală sunt Declarațiile 100 nr. .X., nr. .X., nr. .X., nr. .X. și nr. .X. din data de 22.12.2011 și Declarațiile nr. .X. și nr. .X. din data de 22.12.2011.

III. Având în vedere susținerile contestatarei și documentele invocate de aceasta, constatările organelor fiscale și actele normative invocate de contestatară și de organele fiscale, se rețin următoarele:

Cauza supusă soluționării este dacă S.C. .X. S.A. datorează suma de .X. lei reprezentând accesorii aferente impozitului pe profit datorat de persoane juridice străine, în condițiile în care obligația fiscală principală la care s-au calculat accesorii a fost compensată de organul fiscal competent prin Decizia privind compensarea obligațiilor fiscale nr. .X./2013, comunicată societății cu adresa nr. .X./2013, data compensării

fiind .X./2011, iar societatea nu a formulat contestație împotriva acesteia.

În fapt, prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. .X./2013 emisă de Direcția Generală .X., organele fiscale au calculat în sarcina **S.C. .X. S.A. (denumită în continuare .X.)** suma de .X. lei reprezentând accesorii aferente impozitului pe profit datorat de persoane juridice străine, calculate pentru perioada **25.04.2010 – 22.12.2011**.

Documentele prin care a fost individualizată obligația principală sunt Declarațiile 100 nr. .X., nr. .X., nr. .X., nr. .X. și nr. .X. din data de 22.12.2011 și Declarațiile nr. .X. și nr. .X. din data de 22.12.2011.

În drept, în speță sunt aplicabile prevederile art. 119, alin. (1), art. 120, alin. (1) și art. 120¹, alin. (1) din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care stipulează :

Art. 119

“Dispoziții generale privind dobânzi și penalități de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere”.

Art. 120

“Dobânzi

(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.”

Art. 120¹

“Penalități de întârziere

(1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere datorată pentru neachitarea la scadență a obligațiilor fiscale principale.”

Potrivit normelor legale mai sus citate se reține că, pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen majorări de întârziere, respectiv dobânzi și penalități de întârziere. Majorările de întârziere, respectiv dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

Din analiza documentelor aflate la dosarul cauzei se reține că, în perioada ianuarie 2010 – septembrie 2011 .X. a depus declarații 100 privind impozitul pe veniturile persoanelor juridice nerezidente în sumă totală de .X. lei.

Ulterior, contestatara a depus următoarele declarații:

- Declarația nr. .X./2011 – .X. lei;
- Declarația nr. .X./2011 – .X. lei;
- Declarația nr. .X./2011 – .X. lei;
- Declarația nr. .X./2011 – .X. lei;
- Declarația nr. .X./2011 – .X. lei;
- Declarația nr. .X./2011 – .X. lei;
- Declarația nr. .X./2011 – .X. lei.

Cu adresa nr. .X./2013, înregistrată la DG .X. sub nr. .X./2013, .X. a precizat organelor fiscale: *“Urmare a depunerii declarațiilor rectificative (710), ce corectează declarațiile 100 corespunzătoare anilor 2010 și 2011, astfel încât s-a corectat prin scăderea lunară din poziția „Impozit pe venit persoane juridice nerezidente” și declararea trimestrială a acestei sume în poziția „Impozit pe profit datorat de Persoane Juridice străine”.*

Cum plățile efectuate au fost distribuite pe obligațiile declarate inițial, ulterior depunerii rectificativelor și corectării obligației de la poziția „Impozit pe venit persoane juridice nerezidente” la poziția „Impozit pe profit datorat de Persoane Juridice străine” se impune și redistribuirea plăților.

Menționăm că datorită recalculării impozitului atât la 2010 cât și la 2011 s-au mai făcut corecții pentru poziția „Impozit pe venit persoane juridice nerezidente”, urmare a primirii certificatelor de rezidență fiscale de la terți.”

Urmare acestei adrese, organele fiscale au emis Decizia privind compensarea obligațiilor fiscale nr. .X./2013, comunicată contestatarei cu adresa nr. .X./2013 și confirmată de primire în data de .X./2013, potrivit căreia au fost compensate următoarele obligații fiscale: “Impozitul pe veniturile obținute din România de nerezidenți – Persoane juridice” în sumă de .X. lei a fost compensat cu “Impozitul pe profit datorat de persoane juridice străine” în sumă de .X. lei.

Prin contestația formulată, .X. susține că: *„Deși prin cererea adresată număr de intrare .X., .X. a solicitat redistribuirea plăților în vederea acoperirii obligațiilor corectate (de la data la care aceste obligații deveneau exigibile), organul fiscal a procedat la compensarea obligațiilor reprezentând impozit pe profit persoane juridice străine cu creanțele reprezentând impozit pe venitul persoanelor juridice nerezidente (cu data la care au fost depuse declarațiile rectificative și nu cu data la care obligațiile deveneau exigibile) – prin Decizia de compensare nr..X./2013, primită de bancă pe data de .X./2013.”*

Față de aceste susțineri, organul de soluționare a contestației reține că, prin adresa nr. .X./2013 organul fiscal a comunicat .X. Decizia privind compensarea obligațiilor fiscale nr. .X./2013, cu confirmare de primire în data de .X./2013 anexată în copie la dosarul cauzei, decizie ce nu a fost contestată de societate.

Față de cele de mai sus, se reține că modul de stingere a obligațiilor fiscale a fost comunicat contestatarei, iar în situația în care societatea era nemulțumită de modul de stingere a unor creanțe fiscale avea posibilitatea să conteste atât înștiințările privind stingerea creanțelor fiscale, cât și notele de compensare, la organul fiscal emitent în temeiul art. 209 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, unde se stipulează:

“Contestațiile formulate împotriva altor acte administrative fiscale se soluționează de către organele fiscale emitente, coroborat cu prevederile pct. 5.3 din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.450/2013 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare: “Prin alte acte administrative fiscale prevăzute la art. 209 alin. (2) din Codul de procedură fiscală se înțelege actele administrative fiscale emise de organele fiscale competente, altele decât cele stipulate expres și limitativ la art. 209 alin. (1) din Codul de procedură fiscală, și pentru care competența de soluționare a contestațiilor aparține organelor fiscale emitente” .

Mai mult, se reține că procedura de stingere a creanțelor bugetare de către organele fiscale este distinctă de procedura de contestare a titlului de creanță, organul de soluționare a contestației luând act de modalitatea în care a fost efectuată stingerea obligațiilor de plată în condițiile în care societatea nu face dovada că a contestat la organul în drept modalitatea în care a fost efectuată stingerea obligațiilor de plată.

În soluționarea contestației îndreptată împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. .X./2013 organul de soluționare nu poate cenzura modalitatea în care a fost efectuată stingerea, societatea având la dispoziție calea de atac a contestației împotriva respectivelor acte administrative în conformitate cu dispozițiile art. 209 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Prin urmare, pentru considerentele reținute și în baza prevederilor legale invocate în cuprinsul prezentei decizii, în conformitate cu dispozițiile art. 216, alin. (1) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct. 11.1 lit. a) din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin O.P.A.N.A.F. nr. 450/2013, potrivit căruia: “contestația poate fi respinsă ca: a) **neîntemeiată**, în situația în care argumente de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat”, se

DECIDE

Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de **S.C. .X. S.A.** împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. .X./2013 emisă de Direcția Generală .X. pentru suma de **.X. lei** reprezentând accesorii aferente impozitului pe profit datorat de persoane juridice străine.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul .X. în termen de 6 luni de la data comunicării.

DIRECTOR GENERAL,